

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2023 r. – Ege İhracatçıları Birliği i in./Komisja**(Sprawa T-122/23)**

(2023/C 155/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ege İhracatçıları Birliği (Konak, Turcja), Akdeniz İhracatçıları Birliği (Yenişehir, Turcja), İstanbul İhracatçıları Birliği (Yenibosna, Turcja), Doğu Karadeniz İhracatçıları Birliği (Ortahisar, Turcja), Denizli İhracatçıları Birliği (Pamukkale, Turcja), Abaloğlu Balık ve Gıda Ürünleri AŞ (Honaz, Turcja), Bağcı Balık Gıda ve Enerji Üretimi Sanayi ve Ticaret AŞ (Köyceğiz, Turcja), Ertuğ Balık Üretim Tesisi Gıda ve Tarım İşletmeleri Sanayi ve Ticaret AŞ (Bornova, Turcja), Gümüşdoğa Su Ürünleri Üretim İhracat ve İthalat AŞ (Milas, Turcja), Kemal Balıkçılık İhracat Limited Şirketi (Sancaktepe, Turcja), Kılıç Deniz Ürünleri Üretimi İhracat ve İthalat AŞ (Bodrum, Turcja), Kuzuoğlu Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret AŞ (Merkez, Turcja), Liman Entegre Balıkçılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi (Maltepe, Turcja), More Su Ürünleri Ticaret AŞ (Bornova, Turcja), Ömer Yavuz Balıkçılık Su Ürünleri ve Ticaret Limited Şirketi (Merkez, Turcja), Özpekler İnşaat Taahhüt Dayanıklı Tüketim Malları Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi (Merkezefendi, Turcja), Premier Kültür Balıkçılığı Yatırım ve Pazarlama AŞ (Maltepe, Turcja), Selina Balık İşleme Tesisi İthalat İhracat Ticaret AŞ (Seydikemer, Turcja), Uluturhan Balıkçılık Turizm Ticaret Limited Şirketi (Dinar, Turcja), Yavuzlar Otomotiv Balıkçılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi (Pamukkale, Turcja) (przedstawiciele: G. Coppo i A. Scalini, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/2390 z dnia 7 grudnia 2022 r. zmieniającego ostateczne cło wyrównawcze nałożone na przywóz niektórych psstrągów tęczowych pochodzących z Turcji rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/823 w następstwie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”), w zakresie w jakim dotyczy skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenia narusza art. 1 ust. 1, art. 3 ust. 2 oraz art. 5 i 7 rozporządzenia podstawowego, gdyż Komisja nie przeprowadziła analizy pass-through w odniesieniu do w subsydiu na kilogram zakupionego psstrąga.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenie narusza art. 22 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, gdyż Komisja zastosowała nową metodologię przy ustalaniu subsydiu na kilogram zakupionego psstrąga.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenie narusza art. 1 ust. 1, art. 3 ust. 2 oraz art. 5 i 7 rozporządzenia podstawowego, gdyż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy obliczaniu subsydiu na kilogram zakupionego psstrąga.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenie narusza art. 22 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, gdyż Komisja uwzględniła dużego psstrąga przy obliczaniu subsydiu na kilogram zakupionego psstrąga.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenie narusza art. 1 ust. 1, art. 3 ust. 2 oraz art. 5 i 7 rozporządzenia podstawowego, gdyż Komisja uwzględniła dużego psstrąga przy obliczaniu subsydiu na kilogram zakupionego psstrąga.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenie narusza art. 3 rozporządzenia podstawowego, gdyż Komisja uznała, iż niektóre zależne od wywozu pożyczki udzielone Gümüşdoğa przez banki prywatne powinny być przypisane rządowi tureckiemu.

7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenie narusza art. 5 i art. 7 ust. 2 i 4 rozporządzenia podstawowego, gdyż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy obliczaniu marginesu subsydiowania Gümüşdoğa.

(¹) Dz.U. 2022, L 316, s. 52.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2023 r. – VC/EU-OSHA

(Sprawa T-126/23)

(2023/C 155/86)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: VC (przedstawiciele: J. Rodríguez Cárcamo, S. Centeno Huerta, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności w całości decyzji 2023/01 z dnia 18 stycznia 2023 r. tymczasowego dyrektora wykonawczego EU-OSHA w sprawie wykluczenia z udziału w procedurach udzielania zamówień publicznych, w dotacjach, nagrodach i zamówieniach oraz instrumentach finansowych objętych budżetem ogólnym Unii i w postępowaniach o udzielenie zamówienia objętych Europejskim Funduszem Rozwoju (EFR) na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2018/1877 (¹),
- tytułem żądania ewentualnego, zgodnie z art. 261 TFUE i art. 143 ust. 9 rozporządzenia 2018/1046 (²) (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) zastąpienie środka wykluczającego karą finansową lub stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji dotyczącego środka w formie publikacji;
- obciążenie EU-OSHA kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 106 ust. 2 rozporządzenia nr 966/2012 (³), zmienionego rozporządzeniem 2015/1929 (⁴) (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym mającym zastosowanie od stycznia 2016 r.”), w związku z prawem do skutecznej ochrony sądowej chronionym przez art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, z wartością państwa prawa określoną w art. 19 ust. 1 TUE, z zasadą lojalnej współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE oraz z art. 325 ust. 1 TFUE. Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie jest zgodna z decyzją o zawieszeniu, którą wydał właściwy krajowy organ sądowy.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 106 ust. 7 lit. a) rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie od stycznia 2016 r. [odpowiednik art. 136 ust. 6 lit. a) rozporządzenia finansowego] oraz poważnych błędów w ocenie. Skarżąca podnosi, że w wyniku poważnych błędów w ocenie właściwy urzędnik zatwierdzający uznał, iż podjęte przez skarżącą środki naprawcze były niewystarczające, aby nie zastosować środka wykluczającego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 106 ust. 3 i ust. 7 lit. a) i d) rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie od stycznia 2016 r. w związku z zasadą proporcjonalności, ponieważ właściwy urzędnik zatwierdzający popełnił oczywiste błędy w ocenie.